

מסעות בעקבות... פעילות תחנות סביב העולם כלל פנימייתית

מטרה:

לחשוף את הילדים למקורות ולמקומות מהם התפתחו דברים שונים המוכרים להם מחיי היומיום.

חומרים:

פירוט החומרים הדרושים לכל תחנה נמצא בפירוט כל תחנה.

מהלך הפעילות:

מארגנים את התחנות ברחבי הפנימיה. בכל תחנה מציבים שולחן וממנים מדריך אחראי שיעביר את הפעילות לאחר תדרוך מקדים. מחליטים מראש על 3 תחנות שמתאימות לכל קבוצה וקובעים לוח זמנים לכל הפעילות. הפעילות בכל תחנה מורכבת משני חלקים: חלק עיוני – סיפור או הסבר וחלק מעשי – פעילות, משחק או יצירה.

תחנה מס' 1: מסע בעקבות הנייר

מספרים:

פעם לא היה נייר. מה עשו? מצאו בטבע חומרים שונים עליהם אפשר לחרוט או לצייר בצבעי אדמה או לכתוב במכחול העשוי משערות זנב סוס. חומרים כמו עורות, לוחות חומר, עלי בננה וקליפות עץ. במשך הזמן המציאו משטחי כתיבה הדומים קצת לנייר כמו הפפירוס שהומצא במצרים ועשוי מצמח הגומא והקלף. את הנייר המציאו לפני כ-2000 שנה. איך המציאו את הנייר?

האגדה מספרת שהשר הסיני צאי-לון טייל לאורך הנהר וראה רשת דייגים פרושה לייבוש על הגדה, אחרי שהדייגים הוציאו ממנה את הדגים. על הרשת נשארה שכבה של סיבים, שהתייבשה בשמש. הסיבים האלה היו תערובת של אצות וצמחי מים אחרים, וגם חבלים ישנים ורשתות ישנות שהתפוררו. צאי לון קילף את השכבה מהרשת, ופתאום חשב שאפשר לנצל את זה לכתביה ולציור! הוא בישל את הסיבים וכתש אותם בפטיש. את החומר שקיבל ערבב במים בתוך מכל, ואח"כ שלה אותו בעזרת רשת עדינה המתוחה על

מסגרת עץ, שדומה קצת לרשת הדייגים שראה על שפת הנהר. הוא נייער את הרשת בעדינות, וכך התקבלה שכבת סיבים אחידה. כאשר שכבת הסיבים הזו התייבשה, היה לו נייער. צאי-לון רץ אל הקיסר וסיפר לו בגאווה על ההמצאה שלו. ההמצאה היתה כ"כ מוצלחת, שהיא התפשטה במהירות ברחבי הקיסרות הסינית, והחליפה את בדי המשי היקרים, ששימשו עד אז לכתובה ולציור. הסינים ניסו לשמור בסוד את תהליך ייצור הנייער, אבל לא הצליחו. הסוד עבר את החומה הסינית הגדולה והתפשט ברחבי העולם. ייצור הנייער הגיע גם ליפן.

היפנים למדו מהסינים הרבה דברים ואח"כ שכללו אותם. גם את תהליך ייצור הנייער שיפרו היפנים וייצרו נייער דק יותר. היפנים שאין להם במדינה הרבה חומרי גלם ניצלו את הנייער היטב וייצרו ממנו מוצרים רבים: מטריות, מניפות, אהילים, מחיצות שמפרידות בין חדרים ואפילו בגדים.

הנייער היפני מיוצר בעיקר מהקליפות הרכות של צמח ששמו "תות נייער" שהוא שיח ממשפחת עצי התות.

בשנת 751 התחולל קרב בין צבא סין לצבא ערב. סינים רבים נפלו בשבי והם לימדו את שוביהם הערבים לעשות נייער. כך הגיע הנייער לארצות ערב. בהמשך הגיע הנייער לספרד לאיטליה ולאמריקה ומפעלי נייער רבים הוקמו. וכך כבש הנייער הסיני את העולם כולו. ועד היום כל הניירות, החל מנייער טואלט ועד לנייער של שטרות כסף, עשויים בשיטה של צאי-לון.

היום כולם יודעים שנייער עשוי מעץ. אבל אדם שחי לפני כמאה שנים היה אומר שנייער עשוי מסמרטוטים ישנים של כותנה ופשתה.

באירופה לא גדל השיח "תות נייער" שבקליפתו יש סיבים רכים וארוכים. גם השיטה להפרדת סיבי עץ קשים לא היתה ידועה עד לפני 150 שנה ועד אז באמת השתמשו בסמרטוטים ליצירת נייער משובח. את הסמרטוטים טחנו לסיבים. במאה ה-18 גדל מאוד הביקוש לנייער. העיתונות התפתחה, ספרי הלימוד התרבו וגם שטרות הכסף, העטיפות למוצרים שונים ועוד דברים רבים דרשו נייער רב. הסמרטוטים הלכו ונעשו מבוקשים יותר ויותר. הופיעו מודעות רבות שבהן ביקשו מאנשים לשמור כל פיסת בד ישן שיש להם בבית. מאוחר יותר גילו שאפשר להכין נייער מעץ, טחנו את העץ לשבבים ולסיבים וממנו הכינו נייער.

יוצרים קופסא מקיפולי נייער – אוריגמי. תהליך הכנת הקופסה מלווה בסיפור.

צפו בסרטון: <http://www.youtube.com/watch?v=zpu7Cap4RLE>

תחנה מס' ז: מסע בעקבות כובעים בעולם:

הפעילות בתחנה זו מתרחשת במהלך הסיפור.
הסיפור המפורסם על מוכר הכובעים מובא כאן בשינויים קלים:

בארץ רחוקה לפני הרבה שנים,
גר לו מוכר כובעים.
הוא לא מכר סתם כובעים,
אלא כובעים מכל מיני ארצות ושל כל מיני עמים.
יום אחד הוא נסע לעיר הגדולה
והביא משם המון סחורה חדשה.
העמיס את הסחורה בשק על גבו וחשב לעצמו:
כ"כ הרבה כובעים לא היו לי מזמן,
כובע כמעט מכל מקום בעולם,
הלקוחות שלי יהיו מאושרים.
יצא לו מוכר הכובעים לדרכו בחזרה לביתו.
הסחורה היתה קצת כבדה והדרך ארוכה.
היה זה יום חם והוא התחיל להזיע
לכן החליט לחפש מקום לנוח.
הוא הלך והלך עד שראה עץ גדול.
"איזה יופי, אשכב לי מתחת לעץ ואהנה מצילו, אח"כ אמשיך בדרכי"
נשכב מוכר הכובעים מתחת לעץ
הניח את השק עם הכובעים לידו ושקע בשינה עמוקה.
מה שהוא לא ידע זה שעל העץ ישבה לה להקת קופים.
אחד הקופים הסתכל למטה ואמר:
"תראו! מישהו ישן מתחת לעץ ויש לו שק גדול,
מעניין מה יש לו בשק...
אני קופץ לראות."
קפץ הקוף והציץ בשק:
"וואו השק מלא בכובעים, בואו נחבש אותם.."
התחיל הקוף לחלק את הכובעים לחבריו:

(מחלקים את הכובעים לכל הילדים...)

חובשים לילד הראשון **כתר נוצות** ואומרים : אתה תהיה אינדיאני! האינדיאנים הם התושבים המקוריים של ארצות הברית. הם חבשו כתרים מנוצות ככל שהכתר יותר גדול ומפואר סימן שאתה יותר חשוב...

לילד השני חובשים תרבוש:

אתה תחבוש את התרבוש הנקרא גם פז ותהיה טורקי. התרבוש הוא בד"כ אדום וממרכזו יוצא גדיל שחור. בהתחלה חבשו אותו רק השופטים אח"כ הפקידים ואנשים חשובים ובהמשך גם פשוטי העם. הוא נפוץ בארצות ערביות נוספות בעיקר בצפון אפריקה.

סומבררו:

אתה תקבל את הסומבררו ותהיה מקסיקני. סומבררו הוא כובע מקסיקני בעל כיפה גבוהה ושוליים רחבים מאוד. האיכרים חובשים סומבררו עשוי קש והעשירים סומבררו מלבד.

צילינדר:

אתה תחבוש את הצילינדר ותהיה ג'נטלמן אנגלי. כובע צילינדר היה אביזר אופנתי לגברים במאה ה-19. גם נשים חבשו אותו כשרכבו על סוסים.

כובע בוקרים:

אתה תחבוש את כובע הבוקרים ותהיה קאונוי. את הכובע הזה חובש מי שאחראי על עדרי הבקר בחוות הגדולות.

כובעים סיניים:

אתם שניכם תחבשו כובעים סיניים. אחד רחב שוליים שיגן עליכם מפני השמש והשני קטן עם צמה ארוכה.

כובע וויקינגי:

אתה תהיה לוחם ויקינגי. הוויקינגים היו לוחמים נורדים אשר פשטו על חופי צפון אירופה, מערב אירופה והאיים הבריטים החל מסוף המאה ה-8 ועד המאה ה-11. הוויקינגים ידועים כלוחמים וגם כסוחרים ומתיישבים.

כובע ספרדי:

אתה תחבוש כובע שהגיע הישר מספרד ותחליט לאן אתה רוצה ללכת היום, למופע פלמנקו או למלחמת שוורים.

חבשו כל הקופים את הכובעים וישבו להם בשמחה על הענפים.

התעורר לו מוכר הכובעים הציץ בשעונו ואמר :

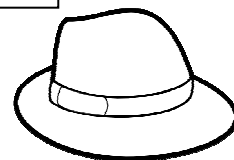
"כבר מאוחר, ישנתי ממש טוב, אמשיך לי בדרכי ואגיע לביתי לפני החשיכה"

הרים מוכר הכובעים את השק, אך השק היה קל מאוד.

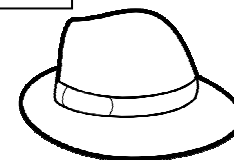
הסתכל לתוכו וחשכו עיניו! השק ריק!
איפה הכובעים שלי? מי לקח אותם?
גנבו לי את הכובעים, מה אעשה?
פתאום הוא שמע רעשים מכיוון העץ.
הביט למעלה ומה הוא ראה?
להקת קופים, וכולם חובשים את הכובעים שלו...
החזירו לי את הכובעים שלי הוא צעק ורקע ברגלו.
רקעו אחריו כל הקופים ברגליהם.
"החזירו לי אותם מיד!" נופף מוכר הכובעים באגרופיו.
נופפו הקופים בחזרה באגרופיהם.
"אלה הכובעים שלי!" הצביע המוכר על עצמו.
הצביעו כל הקופים על עצמם.
"בבקשה, החזירו לי את הכובעים!" התחנן והצמיד את כפות ידיו זו אל זו.
הצמידו כל הקופים את כפות ידיהם זו לזו.
"מה אעשה?", התייאש מוכר הכובעים וגרד בראשו.
גרדו כל הקופים בראשם.
עמד מוכר הכובעים עצוב ומיואש מתחת לעץ ולא ידע מה לעשות.
אפשר לשאול את הילדים אם יש להם הצעה בשבילו...
חשב וחשב ופתאום צץ בראשו רעיון.
עמד והשליך את כובעו לרצפה.
זרקו כל הקופים את כובעיהם.
אסף מהר מוכר הכובעים את:
כתר הנוצות האינדיאני
התרבוש הטורקי
הסומבררו המקסיקני
הצילנדר האנגלי
את כובע הבוקרים
והכובעים הסיניים
את הכובע הוויקנגי
והכובע הספרדי.

הכניס את כל הכובעים לשק והמשיך לו בדרכו.

**כדאי לצלם את הילדים עם הכובעים ולתת להם את התמונה + מסגרת אותה יצבעו במהלך הפעילות.
להלן דוגמא למסגרת אותה יש לצלם על בריסטול ולגזור את החלק הפנימי להכנסת התמונה.**

אמה - כובע?

אמה - כובע?

תחנה מס' 3 - מסע בעקבות הפופקורן:

נחלק לכל הילדים כתרי נוצות ונספר מעט על האינדיאנים :
מי היו? מהיכן? וכמובן איך גילו את הפופקורן.
נספר את אגדת הפופקורן.
כל ילד יקבל דף, יקשט ויצבע אותו, יגלגל בצורת חרוט ויכין לעצמו כלי קיבול לפופקורן.
נראה לילדים גרעין יבש של תירס ונכין ביחד פופקורן בסיר עם מכסה שקוף.

האינדיאנים הם התושבים המקוריים של ארצות אמריקה. הייתה להם תרבות עשירה ומעניינת אך מכיוון שלא היה להם כתב, לא נשארו עדויות כתובות על חייהם. על עברם של האינדיאנים ניתן ללמוד משרידים שנמצאו בחפירות ארכיאולוגיות, ומסיפורים שעברו בעל-פה מדור לדור.
אנו מכירים את דמות האינדיאני- לוחם וצייד על סוס, אך האינדיאנים היו גם רועי צאן ועובדי אדמה. לזכות האינדיאנים יש לזקוף את התירס והפופקורן, תפוחי האדמה, עגבניות, מקטרות הטבק, כדורי הגומי, מזחלות ועוד.
קולומבוס, באחד ממסעותיו חשב בטעות שהגיע להודו- אינדיאה, ולכן קרא למתיישבים אינדיאנים, ע"ש ארצם.
האירופים כובשי אמריקה נלחמו באינדיאנים, הרגו רבים מהם ודחקו אותם לשמורות מיוחדות בהן חיו בעליבות ובעלבון.

מי גילה שמגרעיני התירס אפשר להכין פופקורן? הילדים האמריקאים.
הם היו יושבים מסביב למדורה וכמשחק, היו משליכים לאש גרעיני תירס ושומעים אותם מתבקעים.
עם הזמן הם גילו שזה גם טעים!
אגדת הפופקורן :
האגדה מספרת שבכל גרעין תירס מסתתר אינדיאני קטן וכשמעצבנים אותו הוא רותח ורותח עד שהוא מתפוצץ מרוב כעס.

תחנה מס' 4 - מסע בעקבות התה:

1. נסדר בית תה: שולחן נמוך עם מפה, קנקנים שונים, תה במגוון טעמים, כוסות לשתייה חמה, תחתיות לכוסות, מיחם והרבה... סוכר. (מנסיון), סמובר או לפחות תמונה של סמובר.
2. נספר איך גילו את התה:

האגדה מספרת שהקיסר הסיני שן גונג שחי בשנת 2737 לפני הספירה היה אדם שהקפיד מאוד על הניקיון ונהג להרחיק את המים לפני ששתה אותם. יום אחד כשיצא לגינתו עם הכוס והמים החמים, נפלו לתוכם מספר עלים משיח קרוב ומיד התפשט במקום ריח נפלא. הקיסר שתה את המשקה והרגיש לפתע רענן ומלא מרץ. מיד קרא לכל שריו ומשרתיו וסיפר להם על התגלית והציע להם לנסות גם... כך התגלה התה. במשך מאות שנים התה היה משקה מלכותי - רק שרים ומלכים שתו אותו ובמשך הזמן הוא הפך פופולרי ועממי.

3. נספר על מנהגי שתיית תה בארצות שונות [אנגליה, סין ועוד].

טקס התה הסיני הוא הקדום ביותר מבין טקסי התה ושמור לו מקום מרכזי בתרבות הסינית. התה הוא לב ליבו של הטקס: המארח ומשתתפי הטקס מריחים את התה, טועמים אותו ומתרשמים מרובדי הטעם הנגלים עם כל לגימה. הטקס מתקיים באווירה רגועה המשרה תחושות של שלוה והרמוניה בקרב משתתפיו. טקס התה הסיני הוא אירוע חברתי. למארח בטקס התה נועד תפקיד מכריע: עליו להכין את התה והכלים, להזמין את האורחים ולדאוג לעיצוב האווירה. עריכת טקס התה הסיני מיועדת לשרת מטרות שונות: החל מביטוי של הוקרת תודה או בקשת סליחה וכלה בקירוב לבבות בעת מפגשים משפחתיים או מסיבות נישואין.

בראשית המאה ה-17 העניק קיסר סין תיבות תה כמתנה לצאר הרוסי. כך הפכה שתיית תה למקובלת ברוסיה כ-100 שנה בטרם הגיע התה לשאר מדינות אירופה. עד מהרה נעשה התה לאחד המשקאות הפופולריים במדינה. טקס התה זכה למעמד איתן במסורת התרבותית הרוסית, ונתפס כמנהג התורם ליצירה ולחיזוק של קשרים חברתיים. במרכז טקס התה

הרוסי נמצא הסמובר. הסמובר, מיכל מתכת לחימום מים, קיים כמעט בכל בית והוא חלק מסמלי התרבות הרוסית.

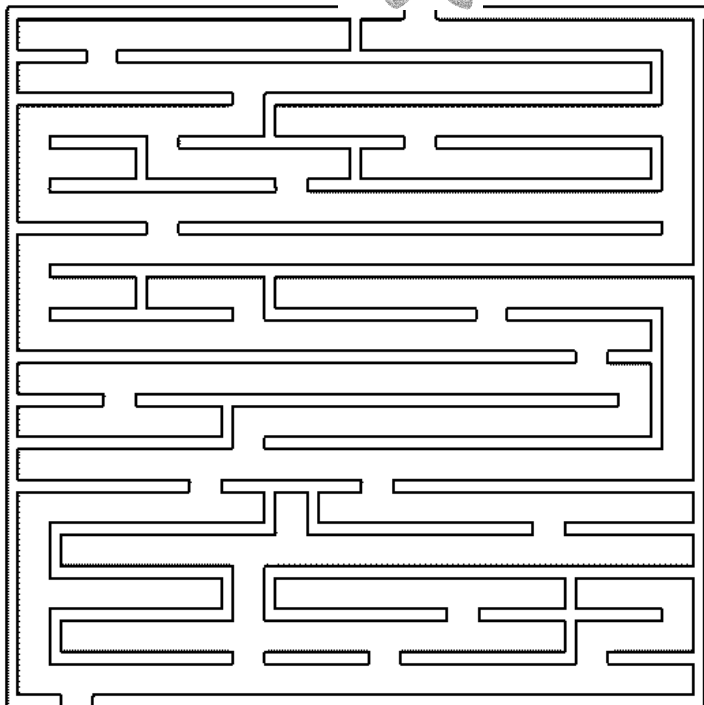
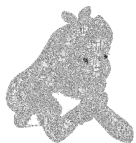
בהודו אוהבים לשתות תה שחור חזק. כיום תעשיית התה בהודו היא אחד הענפים המשגשגים והמשפיעים ביותר על כלכלת המדינה. הודו אחראית לייצור של כ- 30% מכלל התה בעולם. גירסה מוכרת של תה הודי היא הצ'אי מסאלה המורכב מתה, סוכר, תבלינים וחלב. הצ'אי ההודי נעשה מאוד פופולארי גם אצלנו בישראל בעקבות המטיילים הרבים בתת היבשת ההודית שמתאהבים במשקה.

הבריטים נמנים עם צרכני התה הגדולים בעולם. התה נחשב כמשקה הלאומי שלהם והם מקפידים מאוד על "שעת התה" או "תה מנחה" שהיא שעת אחר הצהריים ובה הם יושבים סביב השולחן ושותים תה עם חלב. הבדיחה אומרת שהיטלר טעה כשפלש לאנגליה. אם היה פולש בשעת אחר הצהריים כשכולם שקועים בשתיית התה היה יכול לבצע את זממו ללא כל הפרעה....

4. משחקים משחק : זיהוי סוגי תה בעזרת חוש הריח. נותנים לילדים להריח תיונים שונים ולנסות לזהות מה טעמם.
5. לסיום מוזגים לכולם תה ופותרים את הפלייסמנט.

עליסה רוצה להגיע למסיבת התה אצל המלכה.
אם לא תזדרזו היא עלולה לאחר... אנא, עזרו לה!

א	ת	ר	ש	מ	ו	ק	מ	ו	ק	פ	ג	ת
פ	ה	ת	ה	י	נ	ק	צ	נ	י	ס	ע	ה
כ	י	ג	ו	פ	ז	ש	ר	ב	ו	מ	ס	ק
ל	ר	ה	ס	נ	צ	פ	ה	י	ל	ג	נ	א
נ	ו	י	ת	ב	ה	ק	נ	ל	י	ר	ס	ז
ל	ק	י	א	צ'	י	ז	ט	ה	י	ס	ו	ר
ח	ס	ז	ו	י	ק	צ	ו	ס	י	ו	ט	ג

סוגים ושמות של תה:

1. תה ירוק
2. צ'אי
3. תה
4. ויסוצקי

מצאו בתפזורת את הארצות בהן

שותים ומגדלים תה:

1. סין
2. אנגליה
3. רוסיה
4. סרילנקה
5. קניה
6. יפן

בהצלחה
ודרכה חולה כריא!

תחנה מס' 5 - בעקבות ימי הולדת בעולם

בתחנה זו נצא למסע בעקבות מנהגי ימי הולדת שונים בעולם. נארגן את החדר למסיבה. נתלה בלונים, פיניאטה לכל קבוצה, נערוך שולחן יפה ועוד.

הקדמה:

אם חשבתם לרגע שרק לנו יש מנהגים מוזרים ביום ההולדת, כמו המנהג להרים על כסא את בעל השמחה כמספר שנותיו ועוד פעם אחת "למזל" - כדאי שתדעו, כי במדינות רבות בעולם קיימות דרכים שונות ומשונות לחגוג את יום ההולדת.

אז איך זה בעצם התחיל?

חגיגת יום ההולדת היא מסורת, שניתן למצוא בתרבויות רבות בעולם. אבל, מתי, בעצם, החלו בני האדם לחגוג ימי הולדת? האם האדם הקדמון נהג לחגוג את יום הולדתו? ובכן, התשובה לכך היא, במילה אחת: לא. לפי היסטוריונים, המסורת המגניבה הזו, כפי שאנו מכירים אותה, החלה באירופה לפני אלפי שנים "בלבד". רבים באותה תקופה האמינו, כי רוחות רעות או רבובות לאדם כאשר הוא עובר שינוי מהותי בחייו. שינוי כזה הוא הוספת שנה נוספת לגיל. כדי לונדא שלא יאונה כל רע לאדם המציין את יום הולדתו, הוחלט לחגוג לו יום הולדת, להזמין את כל בני המשפחה והחברים, ובכך להגן עליו מפני הרוחות הרעות. ואם אותם חברים גם מביאים מתנות - מה טוב! מתנות, על פי האמונה, מסייעות לגרש את הרוחות והשדים. בתחילה נערכו ימי הולדת רק למלכים ולאנשים קמי מעלה, אולם, עם הזמן החלו לחגוג ימי הולדת גם לילדים ולפעוטות. למעשה, יום ההולדת הראשון לילדים נחגג בקרמניה ונקרא "חגיגה לילד" (ובגרמנית: קינדֶרֶפֶסט). כיום, יום ההולדת נחשב ליום חשוב בחייו של כל אדם, ומסיבות יום הולדת הן כבר ענין שבשגרה.

נתחיל במסיבה

1. נשיר את השיר "Happy birthday to you"

מידע:

שתי אחיות גנות כתבו את מנגינת השיר. המילים בהתחלה היו: "good morning to you" לא ידוע מי הפך את השיר בהמשך לשיר יום הולדת. זהו שיר יום ההולדת המפורסם ביותר בעולם כולו.

2. נחלק עוגה בה חבאנו בזמן האפיה מטבע. הילד שיקבל את החתיכה הראשונה יהיה

ראשון במשחק הבא.

מידע:

• **סין** - בסין כולם חוגגים את יום הולדתם בתחילת השנה, גם אם זה אינו יום הולדתם הרשמי. בסין מאמינים כי הילד נולד שהוא כבר בן שנה כך שיום ההולדת השני נחשב למאורע חשוב. ביום ההולדת מונח התינוק במרכז כאשר מסביבו חפצים שונים כמו מטבעות, בובה או ספר וכולם עוקבים אחר התינוק לראות איזה חפץ הוא ירים ראשון: אם הוא בוחר במטבע – הוא עשוי להיות אדם עשיר, אם בחר ספר – הוא עשוי להיות מורה, אם בחר בבובה – הוא עשוי להיות הורה לילדים רבים.

3. נשחק את משחק החפצים, נזמין ילד ונכסה את עיניו. נניח סביבו ארבע חפצים שונים, ספר המסמל חוכמה, כסף המסמל עושר, משקפיים ורודים המסמלים אופטימיות ולב המסמל אהבה. מסובבים את הילד כך שיאבד חוש כיוון. עליו ללכת לאחד הכיוונים. הלך לספר סימן שיהיה חכם. לכסף, עשיר. למשקפיים, הוא יהיה אדם אופטימי הרואה טוב בכל דבר, ללב הוא יאהב ויהיה נאהב. משחקים את המשחק מספר פעמים.

הנה כמה דוגמאות:

במקסיקו, למשל, ילדים רבים מציינים את יום הולדתם עם מנהג מיוחד - פיניאטה. הפיניאטה היא בובת נייר, בצורת בעל חיים בדרך כלל. את הבובה ממלאים בסוכריות וממתקים, ותולים על עץ, או מקום גבוה כלשהו. הילד או הילדה, שחוגגים את יום הולדתם, אמורים להכות במקל על הפיניאטה כאשר עיניהם קשורות והם אינם רואים דבר. זאת, עד שהפיניאטה מתפרקת, ומתוכה נופלים הממתקים - הישר על ראשיהם של החוגגים.

מסורת נחמדה בסין, היא אכילת קערת נודלס (אטריות ביצים). למה? מכיוון שהסינים מאמינים שאכילת נודלס היא סגולה לחיים ארוכים (ארוכים לפחות כמו הנודלס עצמם). גם ביוון יום ההולדת הוא אירוע חשוב, במיוחד כאשר מדובר בשנה הראשונה לחייו של אדם. היוונים נוהגים לחגוג במהלך שנה זו 12 ימי הולדת שונים (!) - יום הולדת אחד בכל חודש.

היוונים נוהגים לחגוג במהלך השנה הראשונה לחייו של אדם 12 ימי הולדת שונים (!) – יום הולדת אחד בכל חודש

באפריקה נהוג לקיים טקס חניכה מיוחד לילדים המגיעים לגיל מסוים. באמצעות הטקס לומדים הילדים על החוקים, האמונות והמנהגים של השבט שאליו הם משתייכים. ישנם שבטים שאף שולחים את הילדים לסוואנה (ערבה) כדי להרוג אריה, ובכך להוכיח את גרותם (בתרבות המערבית, לעומת זאת, מתייחסים להרג של חיות טרף בחומרה רבה, וממש לא כמעשה גבורה).

ברוסיה ובארגנטינה מושכים את תנוך אוזנו של האדם החוגג יום הולדתו כמספר שנותיו, ועוד משיכה אחת - "לשנה הבאה".

בדנמרק מחכים ההורים עד שיירדמו הילדים, ואז מניחים את מתנות יום ההולדת לצד מיטתם, כך שממתינה להם הפתעה נעימה בבוקר יום ההולדת. הילדים בהודו נוהגים להגיע ביום הולדתם לבית הספר, כשהם לבושים בגדי חג ססגוניים ובידיהם קופסה עמוסה בשוקולדים, אותם יחלקו בזמן הלימודים לחבריהם לכתה. כאשר ילד ביפן חוגג יום הולדת, הוא ילבש אך ורק בגדים חדשים כדי לציין את האירוע.

אוסטרליה - מסיבות יום ההולדת באוסטרליה נערכות בדרך כלל בחצרות הבתים שכן מזג האוויר, ברוב הזמן, מאפשר זאת. באוסטרליה אוכלים הילדים מאכל הנקרא "לחם הפיות". זהו חטיף מקובל העשוי מלחם מרוח בחמאה שעליו מפוזרים פרורים זעירים המכונים בשם "מאות ואלפים".

באוסטרליה דוברים אנגלית, ולכן הם שרים את שיר ה- "happy birthday" כמו בכל הארצות דוברי אנגלית. מנהג מתן המפתח לבית נחשב לסימן חשוב להגעה לבגרות באוסטרליה. כאשר מלאו למישהו 21 שנים הוא מקבל מפתח לבית המסמל את החופש הניתן לו לבוא או ללכת מן הבית כאשר הוא חפץ ולהיות מחוץ לבית מאוחר ככל שירצה.

אנגליה - בעת הכנת עוגת יום ההולדת מוכנסים לתוכה אובייקטים סמליים: אם לדוגמא הוכנס מטבע לעוגה – סימן הוא שהאדם החוגג יהיה עשיר.

אפריקה - בכמה מדינות באפריקה במקום לחגוג את יום ההולדת עורכים טקסי חניכה לקבוצות של ילדים: בגיל מסוים לומדים הילדים את המנהגים, החוקים, האמונות, השירים והריקודים של השבט אליו הם משתייכים.

ארצות הברית - עוגה, נרות ושיר יום הולדת. על העוגה מונחים נרות כמספר שנותיו של החוגג. שרים את שיר יום ההולדת המפורסם (Happy Birthday) ובסיומו מכבה הילד בנשיפה את כל הנרות. אם הצליח לכבות את כל הנרות בנשיפה אחת – יתגשמו כל משאלותיו.

האינדיאנים - האינדיאנים משבט ה- Winnebago חוגגים ימי הולדת גדולים בה יכול לקחת חלק כל מי שחפץ בכך. השמועה על קיומם של ימי הולדת עוברת מפה לאוזן. מסיבות אלו נמשכות עד לתוך הלילה.

בעלת השמחה מזמין/ה את האוכל האהוב עליה. עוגת יום ההולדת מוצגת בפני אורחי החגיגה. לחתוך פרוסת עוגה נחשב למחווה של כבוד. לאחר הגשת הארוחה, הילדים משחקים במשחק הידיים: אדם מבוגר מחזיק בעצם או באבן באחד מידי ויהלדים צריכים לנחש באיזו משתי הידיים הוא נמצא. שפתם של האינדיאנים משבט ה- Winnebago מכונה Ho-Chunk.

בולגריה - אדם החי בבולגריה ונושא שם תנכי או היסטורי זוכה ביום הולדת נוסף וגדול יותר, מזה שחוגגים לו ביום הולדתו.

ברזיל - בברזיל אוכלים הילדים סוכריות המעוצבות בצורת פירות וירקות. הבית מקושט בכרזות ובפרחי נייר בצבעים מרהיבים. ביום ההולדת מושכים בתנוך האוזן של הילד כמספר השנים שהוא חוגג. מנהג נוסף הוא לחלק את פיסת העוגה הראשונה לחבר או קרוב אהוב, בדרך כלל היא ניתנת לאם או לאב.

גרמניה - אחד מבני משפחתו של החוגג קם עם שחר ומדליק את הנרות שעל עוגת יום ההולדת. מספר הנרות כמספר שנותיו של בעל השמחה, ונר נוסף מודלק למזל טוב. הנרות נשארים לדלוק במשך היום כולו. בארוחת הערב שרים כולם את שיר יום ההולדת ובעל השמחה מכבה את הנרות. אם כל הנרות שעל העוגה כבו בנשיפה אחת, סימן הוא כי כל משאלותיו של בעל השמחה יתגשמו. לאחר מכן נפתחות המתנות והמסיבה מתחילה. ילדים ביום הולדתם לא מקבלים מטלות ו/או שיעורי בית. על השולחן שבמטבח, או בחדר האוכל, מונח זר גדול ובו מקום להניח נרות. במרכז הזר מקום לנר גדול נוסף. הנרות כמספר שנותיו של הילד והנר הגדול לשנה הבאה. מנהג זה מקובל עד לגיל 12.

דנמרק - דגל המונף מעל לחלון מבשר כי למישהו הגר בבית זה יש היום יום הולדת. המתנות מונחות סביב למיטתו של הילד, בעודו ישן, כך שמיד עם היקיצה הוא יראה אותם.

הודו - הילד החוגג קם בשעה מוקדמת בבוקר יום הולדתו ולובש בגדים חדשים וסגוניים. הילד כורע על ברכיו ונוגע בכפות הרגליים של אביו ואימו כאות לכבוד וההערכה שהוא רוחש להם. הילד מכבד את חבריו לכיתה בשוקולד.

הולנד - חגיגות יום ההולדת ה-5, 10, 15, 20 ו-21 נחשבות למיוחדות ומכונות "שנות המלכות". ילד או בוגר החוגג יום הולדת בשנים אלו, זוכה במתנה גדולה במיוחד. המשפחה מקשטת את כסא יום ההולדת בפרחי העונה, פרחים מנייר ובלונים. בבית הספר מכבד הילד החוגג את חבריו לכיתה במאכל כלשהו. המורה מכינה לילד כובע מיוחד העשוי בדרך כלל מפרחי נייר.

ההולנדים מייחסים חשיבות רבה לאירוע יום ההולדת, ועל מנת שיזכרו את ימי ההולדת כולם הם מחזיקים בחדר האמבטיה לוח שנה שבו מצוינים ימי ההולדת של בני משפחה וחברים. כאשר אדם מבוגר אינו מסוגל להשתתף ביום הולדתו של ילד, הוא נוהג לשלוח לו כרטיס ברכה. המבוגרים בדרך כלל מביאים עוגת יום הולדתם למקום עבודתם. ההזמנות ליום ההולדת הם בדרך כלל לשעה של קפה, בין 8 ל-9 בערב, מאוחר יותר מוגשים המשקאות האלכוהוליים.

הונגריה - הילד החוגג מביא לבית הספר סוכריות ומחלק אותם לחבריו לכיתה.

יפן - הילד החוגג יום הולדת לובש בגדים חדשים לגמרי. ישנם ימי הולדת מיוחדים בהם לוקחים את הילד לביקור במקדש המקומי.

ליטבניה - זר פרחים מונח סביב לדלת הכניסה של הבית בו נחגג יום ההולדת. הילד החוגג יושב בכיסא מקושט ומורם מעלה שלוש פעמים.

מלזיה - ביום ההולדת מתכנסים כל בני המשפחה והחברים ליהנות מהארוחה המוגשת. הם פוצחים יחד בשירה או מנגנים בכלי נגינה שונים. חלקם מביאים מתנות וחלקם נותנים אנג-באו (ang-bao): שקית אדומה וקטנה המלאה במטבעות ושטרות.

מקסיקו - פינייאטה - שקית נייר בצורת חיה ממולאת בדברי מתיקה ומשתלשלת מן התקרה. הילד החוגג חובט בה במקל כשעיניו מכוסות, הממתקים המפוזרים מחולקים לילדי המסיבה. השיר Las Mananitas הוא שיר יום ההולדת המושר. מיסה מיוחדת נערכת לכבודה של הבת החוגגת 15 שנה. כמו כן, נערכת מסיבה גדולה בה הנערה מוצגת לנוכחים כאישה צעירה ואביה רוקד איתה את ריקוד הוואלס.

נורבגיה - בנורבגיה רוב מסיבות יום ההולדת כוללות עוגת שוקולד עם ציפוי שוקולד וג'לטין אדום מצופה ברוטב ווניל. הבית מקושט בעיטורי נייר ארוכים וצבעוניים וסוכריות מפוזרות על השולחן. האורחים משחקים במשחק הידוע בשם "דייג הגלידה", שבו כל אחד מושך בחכתו גלידה או ארטיק. הילד החוגג עומד מול כיתתו ובוחר חבר/ה לריקוד. בעוד השניים רוקדים, שרה הכיתה את שיר יום ההולדת. הדגל הלאומי של נורבגיה מונף מחוץ לבית בו נערכת חגיגת יום ההולדת. כאשר לאנשים חשובים בנורבגיה נערך יום הולדת, מקושטים רחובותיה בדגלי הלאום.

ניגריה - יום ההולדת ה-1, 5, 10 ו-15 נחשבים לאירוע מיוחד. בימי הולדת אלה נערכות מסיבות ענק שבהם משתתפים למעלה מ-100 אורחים. ביום ההולדת מתקיימת סעודה ובה אוכלים פרה שלמה או עז. הניגרים מגישים מאכל הנקרא אורז ג'ולוף (jollof), העשוי מאורז, עגבניות, פלפל אדום ובצלים.

במסיבות יום ההולדת נהוג לשחק במשחק הידוע בשם "העבר את החבילה". הילדים מעבירים ביניהם את חבילה עטופה בשכבות נייר לצלילי מוזיקה מתנגנת. כאשר המנגינה נפסקת, הילד שבידו החבילה מסיר את העטיפה ומעביר אותה הלאה עד שאחרון הנייר מוסר מהחבילה.

ניו-זילנד - לאחר הדלקת הנרות שעל עוגת יום ההולדת, שרים את שיר יום ההולדת, בדרך כלל בקול רם ובזיופים מכוונים. משתתפי המסיבה מוחאים כפיים כמניין שנותיו של בעל השמחה, ומחיא נוספת למזל טוב.

נפאל - על מצחו של הילד החוגג את יום ההולדת מוטבע סימן מיוחד העשוי מתערובת של צבע ויוגורט אורז, סימן למזל טוב.

סין - בסין כולם חוגגים את יום הולדתם בתחילת השנה, גם אם זה אינו יום הולדתם הרשמי. בסין מאמינים כי הילד נולד שהוא כבר בן שנה כך שיום ההולדת השני נחשב למאורע חשוב. ביום ההולדת מונח התינוק במרכז כאשר מסביבו חפצים שונים כמו מטבעות, בובה או ספר וכולם עוקבים אחר התינוק לראות איזה חפץ הוא ירים ראשון: אם הוא בוחר במטבע – הוא עשוי להיות אדם עשיר, אם בחר ספר – הוא עשוי להיות מורה, אם בחר בבובה – הוא עשוי להיות הורה לילדים רבים.

רוסיה - הילד החוגג את יום הולדתו מקבל ביום זה מתנה ממוריו בבית הספר הכוללת פרחים, עפרונות או ספרים. ילדים בכיתה עשויים גם לתת מתנה קטנה מעשה ידיהם. יום ההולדת נחוג בתאריך יום ההולדת, או לחילופין, בסוף השבוע. במקום עוגת יום הולדת מקבל הילד בדרך כלל עוגת פאי (עם בסיס של בצק) שעליה חרוטה ברכת יום הולדת. פרוסת העוגה הראשונה ניתנת לילד החוגג. על חבלי כביסה תלויים פרסים וכל אחד מהאורחים במסיבה חותך לעצמו פרס כלשהו לקחת הביתה.

איך גילו את התה?

איך שותים תה בסין?

איך אומרים תה ברוסית?

מי שותה את התה שלו עם חלב?

כל זאת ועוד תגלו ביום שני במסע שלנו בעולם
בעקבות התה....

הזמינו אותי ליום הולדת ביוון.

מעניין איזה משחקים ישחקו שם?

מה להביא מתנה?

רוצים לדעת עוד על מנהגי ימי הולדת מסביב לעולם?
ביום שני נצא למסע בעקבות מנהגי ימי הולדת בעולם.

שמעתם על הקיסר שהמציא את הנייר?

מה היה לפני שהמציאו את הנייר?

על מה כתבו?

מאיזה ארץ הגיע הנייר?

אתם מוזמנים ביום שני למסע בעקבות הנייר והאוריגאמי.

איזה כובע חובשים במקסיקו?

איזה כובע חובש ג'נטלמן אנגלי?

מי חובש תרבוש ומי טורבאן?

אתם מוזמנים לצאת איתנו ביום שני
למסע מסביב לעולם בעקבות כובעים.

בואו איתנו למסע בעקבות הפופקורן
ותגיעו איתנו למחוזות רחוקים באמריקה
כשרק האינדיאנים היו באזור...

